

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від “ _____ ” _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей управління об'єктами державної власності» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 12.05.2017 № 3211-03/15377-03.

За результатами розгляду проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проектом Закону передбачається зняти заборону на концесію та оренду газорозподільних систем або їх складових, власником яких є держава, що, за інформацією розробника, вирішить питання ефективного використання зазначеного державного майна та надасть можливість отримати додаткові надходження до державного бюджету України у вигляді концесійних платежів та орендної плати.

Однак, проект Закону не може бути погоджений з огляду на наступне.

Проектом Закону передбачається, серед іншого, доповнити статтю 5 Закону України «Про трубопровідний транспорт» новою частиною, згідно якої встановити, що орендодавцем газорозподільних систем або їх складових є визначений Кабінетом Міністрів України центральний орган виконавчої влади або суб'єкт господарювання державного сектору економіки.

З приводу зазначеного, вважаємо, що комплекс контрольних функцій для забезпечення задекларованого розробником проекту Закону «якісного нагляду» за майном потребуватиме формування визначеним Кабінетом Міністрів України суб'єктом господарювання державного сектору економіки (далі - новостворене підприємство), багатотисячного штату фахівців, які мають бути забезпечені робочими місцями у кожній газифікованій територіально-адміністративній одиниці України (область, район, місто), а також відповідної матеріально-технічної бази, за результатом створення якого, можна зробити

Державна регуляторна служба України
ВИХ №4344/0/20-17 від 14.06.2017

висновок, що всі зібрані кошти за користування державним майном, будуть витрачені на потреби новоствореного підприємства, та, як наслідок, прийняття даного проекту акта не забезпечить досягнення задекларованих розробником цілей державного регулювання в частині наповнення бюджету додатковими коштами.

З огляду на викладене, пропозиція проекту Закону щодо можливості створення суб'єкта господарювання державного сектору економіки, якого відповідно буде визначено орендодавцем газорозподільних систем або їх складових, не може бути підтриманою.

Крім того, пунктом 2 Прикінцевих та перехідних положень проекту Закону запропоновано установити, що у місячний строк після набрання чинності цим Законом договори, які не відповідають Типовому договору оренди газорозподільних систем або їх складових, можуть бути розірвані в односторонньому порядку однією із сторін шляхом надіслання другій стороні повідомлення про таке розірвання.

Слід підкреслити, що за відсутності правового регулювання особливостей оренди майна газорозподільних систем існуючий в проекті Закону строк – 1 місяць – не відповідає реальним потребам часу для безпечного переходу до нової форми взаємовідносин. Головна проблема що виникне після розірвання існуючих договорів, та не укладення з будь-яких причин нових – відповідальність власника (держави) за безпечну експлуатацію газорозподільних мереж, що є об'єктами підвищеної небезпеки.

Водночас, враховуючи існуючу практику взаємовідносин, розірвання договору господарського відання призведе до припинення дії всіх додатків, що є невід'ємними частинами договору. Одним з додатків до договору господарського відання є – Перелік майна, що закріплюється за Оператором газорозподільних систем на праві господарського відання. Отже, укладення нового договору, потребуватиме і затвердження нового Переліку майна, що буде використовуватись таким оператором на правовому титулі «право експлуатації», що неможливе за відсутності затверджених результатів інвентаризації такого майна на дату укладення нового Договору на експлуатацію.

З огляду на викладене, практична реалізація вказаного пункту є неможливою та економічно недоцільною.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту Закону не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

1. У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів

досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Крім того, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначено витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатку 2 до Методики.

Загалом, в АРВ розробником не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту Закону, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

2. У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

3. У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто яким чином будуть діяти норми проекту Закону та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробнику необхідно оцінити, які організаційні заходи мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання чинності, які мають бути пов'язані безпосередньо із предметом регулювання зазначеного проекту Закону.

4. При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не

обраховано витрати органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб, які повинні проваджувати або виконувати вимоги даного регуляторного акта, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи витрати держави не є оптимальними і не містять ознак корупційних ризиків.

Звертаємо увагу, що обов'язковим у даному розділі АРВ є проведення орієнтовного розрахунку витрат на створення та введення в режим повноцінної роботи запропонованого проектом Закону суб'єкта господарювання державного сектору економіки, якого відповідно буде визначено орендодавцем газорозподільних систем або їх складових, а також адміністрування процедури розірвання договорів оренди газорозподільних систем та їх складових в односторонньому порядку із відповідним інформуванням сторін таких договорів.

5. Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведено обов'язкових показників результативності регуляторного акта, таких як: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта, кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта, а також розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта.

Також, розробником не наведено додаткових прогностичних показників результативності дії регуляторного акта, які безпосередньо пов'язані із предметом регулювання проекту Закону, та яких, згідно Методики, повинно бути не менше трьох.

Крім того, статтею 7 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» встановлено вимоги щодо затвердження і оприлюднення регуляторними органами планів діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік до 15 грудня поточного року.

Такий план діяльності повинен містити визначення видів і назв проектів, цілей їх прийняття, строків підготовки проектів, найменування органів та підрозділів, відповідальних за розроблення проектів регуляторних актів.

При цьому, згідно частини четвертої статті 7 відповідного Закону, якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Такі зміни до плану діяльності також підлягають обов'язковому оприлюдненню не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Однак, під час попереднього розгляду з'ясовано, що проект Закону не внесений до Плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2017 рік у порядку передбаченому статтею 7 Закону. Зазначене порушує один з ключових принципів державної регуляторної політики - принцип прозорості та врахування громадської думки.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, передбачуваності, прозорості та врахування громадської думки, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей управління об'єктами державної власності».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

К.М. Ляпіна